

da maatte han have sagt: Først de contractmæssige Afdrag paa Statsgjælden udaf Reserverefonden, hvilket bliver 2,218,000 Rd., dernæst Jernbaneudgifterne, det bliver omtrent 2 Millioner — noget meer eller noget mindre, alt eftersom man mener, at de Udgifter, som ere opførte under Jernbanecontoen, ere ordinære eller extraordinære. Det er da omtrent 4,220,000 Rd., og dersom vi dertil føie Havneankæget ved Esbjerg, som jo staaer i meget nøie Forbindelse med Jernbaneudgifterne og maa henregnes til samme Kategori, saa vil man endog faae 4,585,000 Rd. eller saa omtrent. Dersom altsaa den høitagtede Minister havde kunnet fastholde sit Princip, vilde han have sagt: Lad os af de 5,150,000 Rd., som vi have i Underbalance, betale de 4,585,000 Rd. af Activerne, saa er den Rest, der bliver til Dækning, 565,000 Rd. I saa Fald havde man ikke behøvet at forhøje den overordentlige Skats Beløb til 2 Millioner. Den høitæredede Minister anførte, da han forelagde Lovforslaget om en overordentlig Skat, sine Grunde, hvorfor han maatte gaae til iaar at fordobbele Beløbet af Skatten, uagtet han ifjor fandt sig foranlediget til at tage Forslaget til en overordentlig Skat tilbage. Den første Hovedgrund var, at Landet kunde betale den. Dette er umægtelig en nødvendig Betingelse. Nu er det vel saa, at der iaar kan siges at have været en god Høst; men, som det allerede er blevet bemærket af den ærede Rigsdagsmand, der talte før mig, vil det dog neppe kunne siges, at man med Lethed vil kunne erholde de 2 Millioner paa Grund af Høsten, og dertil kommer, at Høstens gode Udfald endnu ingenlunde er kommen Kjøbstæderne saaledes tilgode, at de ikke alligevel ville finde sig meget trykkede. De andre Grunde, som bleve fremsatte af den ærede Minister, maa jeg sige være mig ganske usættelige. Den første var, at Reserverefondens Størrelse var sunken ned til 36½ Million, og den anden var, at Reserverefondens contante Midler vare væsentlig blevne formindskede; men det forekommer mig, at det, at Reserverefondens Størrelse synker ned til 36½ Million, og det, at Reserverefondens contante Midler ere væsentlig formindskede, er Noget, som maatte

være in confesso for den ærede Minister, Noget, som han maatte vide ligesaa godt, da han ifjor tog Forslaget til en overordentlig Skat tilbage. Det var beregnet at skulle skee, og der er ikke senere kommet Noget imellem, som skulde kunne gjøre, at Forholdet er blevet forandret i saa Henseende. Den tredje Grund, hvorfor den ærede Minister ikke meente at kunne tage af Activerne, var, saavidt jeg erindrer, at Børserne vare saa tilbue. Ja, dette er ganske vist, men det er jo Noget, som enhver Minister maa tage i Betragtning ved hvilket som helst Forslag, han forelægger; det er jo Noget, som man maa vænne sig til. Den ærede Minister tog ifjor Lovforslaget tilbage, idet han meente, at der kun var en Underbalance af 200,000 Rd., og derfor troede han at kunne gjøre dette. Dette Resultat kom den ærede Minister imidlertid kun til ved at fortære et Activ paa 230,000 Rd., som var kommet ind, og ved tillige af Activerne at tage et Beløb af 153,000 Rd., saa at Underbalancen i Virkeligheden ikke, som af den ærede Minister fremsat, var 200,000 Rd., men, saavidt jeg kan skjønne, 585,000 Rd.; thi at formindste Underbalancen ved at spise Activer op er jo dog virkelig ikke noget Fremskridt. Det er nu imidlertid aabenbart ikke min Hensigt at ville tale mod en overordentlig Skat, men jeg hører til dem, der beklage, at Ministeren ifjor fandt sig nødsaget til at tage sit Forslag tilbage. Den Umstændighed, at Skattens Beløb nu er forhøjet til 2 Millioner, er jo i og for sig ikke for de Bemidlede af nogen sær Betydning, da det ganske vist maa være dem ligegyldigt, om de betale det Dobbelte i eet Aar, naar de Intet betale i det andet Aar; men det er slet ikke saaledes Tilfældet med Menigmand. Derfor har det været et Princip Martusinder igjennem kan jeg gjerne sige, at Udgifterne maae kunne forudsæes; man maa kunne forudsæe, at man skal paalægge Skatter, men man maa fremfor Alt vogte sig for at accumulere dem for flere Aar. Dette er Noget, man har vidst allerede fra den Tid, da man i Rom opvakte det forfærdeligste Sammerskrig over Krysfargyrion og gennem Middalderen, da man paalagde Folk Skat i Byerne paa eengang for flere